

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 10. t. m. slavi tukajšnja Kmečka hranilnica in posojilnica 25letnico obstoja. V ta namen priredi ta dan takoj po rani sv. maši veliko gospodarsko in združno predavanje za širšo javnost. Za to predavanje je bil odločen in naprošen rajni g. združni nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora, kateri je bil ustanovitelj zadruga, ki pa je pred kratkim nena-toma umrl. Predavala bo sta sedaj uradnika Zadržne zveze in sicer g.

revizor Anton Urbanija in g. Franc Jerebič. Vabite se k temu strokovno-gospodarskem predavanju v Prosvetnem domu polnoštevilo, ker boste marsikaj zanimivega in koristnega slišali posebno za današnje čase. Po predavanju se vrši v župni cerkvi sv. maša za vse umrle in žive člane ter vlagatelje. Popoldne ob treh istega dne se pa vrši v uradnih prostorih običajni letni občni zbor s slavnostnim govorom g. Antona Urbanije o 25letnem združnem delu.

Sv. Daniel v Mežiški dolini. Po dolgem molku so nam zapele naše nove orgle, katere so pravi kras za našo lepo cerkev; izdelal jih je g. Janek v Mežici. Vsa čast domačemu g. župniku, ki je sprožil to misel ter tudi oskrbel njeno ustvaritev!

Sv. Marija v Puščavi. V nedeljo dne 10. maja, četrto nedeljo po Veliki noči, praznujemo v Puščavi romarski shod. Prosimo romarje, častilce Marijine, da se udeležijo romanja v prav velikem številu. Pričetek spovedovanja bo ob 5. uri zjutraj in bodo gospodje spovedniki na razpolago do 12. ure. Ob 7. uri, ob prihodu vlakov, bo prva sv. maša s pridigo. Druga sv. maša bo ob 8. uri, tretja ob 9. uri in četrta ob 10. uri s pridigo. Pri jutranji in pozni sv. maši bo tudi darovanje za cerkev. Prosimo drage romarje za obilno darovanje, ker popravljamo letos cerkev tudi na zunanji. Popravilo je nujno potrebno, ker zidovje razpada. Stroški so pa veliki. Cerkev je navezana samo na milodare, ker svojega posestva in premoženja nima prav nobenega.

Sv. Jakob v Slov. gorah. Z našega pokopališča je zginil leta 1933 800—900 kg težek nagrobni spomenik. Zadeva se preiskuje.

Ptujska gora. (Zlata poroka.) Kar je že poročal »Slovenski gospodar«, da je minulo 50 let, odkar sta si objubila zakonsko zvestobo v cerkvi sv. Mihaela v žetalah g. Alojz in Julijana Letonja, to zakonsko zvestobo sta ponovila v znameniti božjepotni romarski cerkvi M. B. na Ptujski gori v krogu svojih otrok in sorodni-

kov. Velike množice ljudstva so se zbirale in čakale, kedaj se bo začel premikati sprevod iz hiše jubilarovega sina Ivana, trgovca na Ptujski gori. Veselo je bilo gledati, ko sta korakala starčka jubilarita med streljanjem topičev v romarsko cerkev, v katero sta hodila čez 20 let, prosit Marijo, da ju ohrani do te lepe slovesnosti. V cerkvi je bila lepa slovesnost. Orgle so bučale, pevci so peli v čast božjo in v slavo jubilaritoma. G. župnik je v jedrnatih besedah orisal v pridigi njuno trnjevo, zakonsko 50letno zvezo in zakonsko zvestobo. Nato je bila slovesna poroka, potem sv. maša, ob koncu sv. maše zahvalna pesem »Tebe Boga hvalimo«. S tem je bila ta redka slovesnost končana. Pripomnimo, da je na Ptujski gori tudi že precej starih ljudi, ki ne pomnijo zlate poroke. Zato ključemo z otroci in sorodniki, kakor tudi cela ptujskogorska župnija: Bog jima daj še dočakati biserno poroko!

Ljutomer. Večerne šmarnice smo vpeljali letošnji majnik za Ljutomer in okolico. Kakor kaže, se bodo dobro obnesle. — Ljutomer dobi novega odvetnika g. dr. Šijanec, novega podnačelnika g. dr. Vertovška in novega geometra g. Dvoršaka. — Vinogradi se lepo razvijajo, začetek majnika pa nas opozarja z nevihtami, da smo v božjih rokah. O vinski kupčiji ni nobenega govora. — Fantje in dekleta in ostali, mislite na Slomšekove dneve v Mariboru. Skupno bomo nastopili pod praporom domačega Prosvetnega društva, ki ima na prednji strani vezeno Slomškovovo silko. Meseca majnika bomo pedplovali pole za Slomškovovo proglašenje za svetnika.

Velika Nedelja. Ni še prav pozabljen zločin na Runču, katerega žrtev je bil tragično umorjeni Novak, že je zopet ravno tako gnusen

Sadjarji in vinogradniki!

Varujte sadovnjake in vinograde nevarnih bolezni in živalskih škodljivcev. Zanesljiv uspeh Vam jamčijo sledeča naša sredstva:

NOSPRASEN, kombinovano sredstvo za odvrščanje škrlupa, gnlobe in plesni na sadnem drevju ter peronosporo na vinski trti in za zatiranje raznih živalskih zajedavcev, kakor gosenic jabolčnega zavijača, pedica, kiseljaka i. t. d.

ARESIN ali I. G. švafurtsko zelenilo kotodatek žveplovi apneni brozgi ali bordoški brozgi za ugonabljanje živalskih škodljivcev, ki objedajo zelene dele sadnega drevja in vinske trte.

SOLBAR proti kodravosti breskovega listja in listja vinske trte, proti plesni na jabolkah, breskvi in vrtnicah.

APHIDON za letno in zimsko škropljenje proti kaparjem, krvavi uši in listnim ušicam.

GRALIT za prašenje vinske trte proti kiseljaku.

ARBOCOL lepivo za lepljive pasove proti mravljam in gosenicam.

Ta in druga naša sredstva se dobe pri: Kmetijski družbi in vseh njenih skladiščih; tt. M. Berdajs, Maribor; tt. I. V. Poberaj, Ptuj. 576 Obširna navodila daje »Jugefa« k. d. Oddelek za zaščito rastlin, Zagreb, Preradovičeva ulica.

umor pretresel celo okolico. V sredo dne 29. 4. zjutraj so našli na Hajdnu blizu Kukovčeve hiše zabodena Stefana Vinter, malega posestnika in očeta sedmih nepreskrbljenih otrok iz Senežic. Sum je takoj padel na Ferdinanda Kukovec, katerega so prijeli orožniki.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Preteklo nedeljo 26. aprila t. l. je priredila Vzemna zavarovalnica v Ljubljani v tukajšnjem Društvenem domu javno predavanje o vseh vrstah zavarovanja ter o pomenu in važnosti istega za narodno gospodarstvo. Predavala sta ravnatelj celjske podružnice Vzemne g. Mihečič ter o posmrtninskem »Karitas« zavarovanju vodja »Karitas« iz Maribora g. Kovačič. Predavanje je bilo zanimivo in potrebno in so mu poslušalci pozorno sledili. — Popoldne istega dne se je vršilo predavanje tudi pri Sv. Bolfenku nad Sredlščem.

Šmartno ob Paki. Dobili smo visok obisk. Si volasi škof dr. Jeglič nas je razveselil s svojim obiskom. V spremstvu g. opata iz Stične, ravnatelja g. Jagodiča in p. Benedikta se je na potu iz Gornjega grada na Dolensko ustavil pri nas. Torej četudi nam je dež nagajal, pa

zveze Addis Abeba-Delbuti.

Kedaj bodo Italijani v Addis Abebi?

Motorizirani oddelki italijanske severne armade so se približali 30. aprila Debra-Brehanu in so že napravili dve tretjini pota od Desija do Addis Abebe. V italijanskem glavnem stanu računajo, da bodo motorizirani oddelki, ki jih vsi pot spremljajo letala, že v nekaj dneh dosegli abesinsko prestolnico. Letala obveščajo te oddelke sproti o morebitnih zasedbah Abesincev. Po vsej Italiji se vršijo priprave za proslavo zavzetja. Fašisti že imajo navodila, kako se naj vršijo burne manifestacije. Če bo padla Addis Abeba v

ster Kristof! Zbogom! Vsi Te pozdravljajo, oba mlada para, Janez, najbolj pa Tvoj stari stric

Jurij Močilnik, p. d. Kristof,

krojaški mojster v pokoju, pa brez pokoja.

Tevž je bil blede kakor zid; ugriznil se je v ustnice, da so mu krvavele. — To ti je ženska zvestoba! Kakor trs v vetru je in kakor pena na vodi. Da, da, vse mu je jasno. Krojačev sin ima denar in lep dom — on, Tevž, pa je siromak. Ne, zdaj noče ničesar več čuti o nezvesti Marti! Iz srca si bo izruval vsak spomin na njo.

In vendar je moral misliti nanjo. Srce ga je bolelo in najrajši bi bil umrl.

X.

Naslednje dni se je nekoliko umiril in je jel trezno misliti. Ali je smel Marti zameriti, če se je vdala krojačevemu sinu? Pač ne. Saj se je vsem pravicam odrekal in še silil jo je, naj zaradi njega nikar življenja ne prežaluje, temveč naj se ozre po novi sreči. Toda ali mu Marta ni že prelomila zvestobe, preden še je dobila njegovo pismo? Pisala mu je vendar, da krojačev Jurij večkrat k njim pride in da ji ugaja — tako nekako je stalo v pismu. Ali nezvestobe je tudi tedaj ni mogel dolžiti; saj sta se že ono bart v

Suhem grabnu razšla. Zakaj pa je pisala, da nikdar ne bo drugega vzela? Morda ji je bilo le bolj za njega kakor za onega in je upala, da se bo med njima pot še uravnala. On pa je s surovo besedo podrl vse mostove in razdril vse njene upe. Dekle pa se vsako rado omoži — in tudi Marta bržkone. Ko je videla, da z njim ni kaj, se je pač onega oklenila. Mojster Kristof je gotovo tudi imel prste zraven. Pri tej misli se je Tevžu vnela huda jeza na krojača. Ko pa je preudaril, se tudi na tega ni mogel jeziti. Saj mu je vendar sam rekel, da ne mara več Marte in da nikoli več ne bo z njo govoril. Zato krojaču ne more očitati, da je bil zahrbtn; reči bi celo moral, da se je mojstru Marta smilila in jo je s sinom združil, da bi na Tevža laže pozabila. Ne, nihče drug ni kriv, ko on sam! Ta misel mu je stiskala srce.

A zakaj žaluje? Saj na ženitev ni mislil... O, pač! Na dnu srca mu je vedno še gorela iskrica upanja, da si bo sčasoma kaj privarčeval in si kaj kupil...

Ves bolan je bil. Da bi le še enkrat, le enkrat še mogel z Marto govoriti! Toda prepozno je; nič več ne pomaga. Tako ga je potrlo, da je tudi do dela izgubil veselje in bi bil najrajši samemu sebi ušel.

Sicer pa služba itak ni bila nič kaj prijetna. S posli so bili veliki križi, graščak pa se je brigal za gospodarstvo le toliko, da je vedno in vedno terjhal Tevža, oskrbnika, za denar.

smo zato imeli na dan sv. birme dva škofa v svoji sredi.

Št. Janž na Vinski gori. Dne 26. aprila t. l. je imel zadnje sv. opravilo pri nas naš g. župnik Matej Veis, ki je s 1. majem premeščen v Škale. Ko se je ob koncu pridige poslovil od faranov, ni ostalo nobeno oko več suho. Po popoldanskem opravilu pa so nastopila korporativno vsa društva in drugi v Slomšekovi dvorani, da vzamejo od ljubljenega župnika slovo in se mu zahvalijo za vso požrtvovalnost in neumorno delavnost do njih. Srce pretresajoč prizor je zopet bil, ko je jokala cela dvorana, ko so se solzili tudi možje. Pri tej priliki smo se zavedali, kako domač nam je bil, kako prijazen, ustrežljiv in potrpežljiv z vsakim ter kako miroljuben. Kakšen neumorni delavec na prosvetnem polju! Kakšen klen zagovornik ljudskih pravic! Kako dosledno je stal na strani zatiranih! Saj pa je bil radi tega od avstr. oblasti preganjan, vsled česar se je naša ljubezen in spoštovanje do njega podvojila. Še enkrat: Bog plačaj! Na novem mestu pa želimo, da ga vsepovsod spremlja božji blagoslov!

Pišeece. Dolgo že ni bilo glasu iz našega kota. Marsikdo že misli, da nas ni več pod solncem in nas je kdo pobil tako kot to delajo Italijani z Abesinci. Toda temu ni tako. Še živimo in se gibljemo. Za letošnjo veliko noč in še pozneje pa smo še doživeli veliko duhovnega veselja. Kar po vrsti so rasti ob hišah in potih v nebo križi, ki dokazujejo vero našega ljudstva. Do sedaj smo take križe že blagoslovili pri Zemljaku Ivanu, Dedja vas 5; Novak Ivanu, Piršenbreg 8; Rožman Ivanu, Bojsno 26; Kržan Roku, Malivrh 33, in kmalu ga bomo še pri Zgalin Ivanu, Podgorje 67. Novo lice je dobila tudi kapelica Marije Pomočnice s sv. Antonom Pad. ob podružnici sv. Jrderti. — Najlepši praznik pa je preteklo nedeljo doživela podružnica Sv. Barbare. Od svetovne vojne vsekana rana ji je bila zaceljena s tem, da je dobila dva nova zvonova. Villá ju je tovarna »Live« iz št. Vida nad Ljubljano. Delo se je posrečilo. Lepo harmonizirata nova zvonova s starim v glasovih d, f, g. Po teži pa so ti trije zvonovi težji od onih, ki jih je vzela svetovne morija, za 24 kg. Največji tehta 170 kg in je posvečen Kristusu Kralju in služabniku božjemu Slomšku; drugi, ki ga je cerkva že imela, tehta 109 kg in je posvečen Sv. Barbari, in tretji najmanjši ima 76 kg ter

je posvečen sv. Antonu Puščavniku. Botrovala sta gg. Bibič Anton, trgovec, z gospo soprogo Ančko in Podvinski — un, posestniški sin. To je bilo navdušenje med navzočimi, ko sta se novodošla zvonova med zvoki godbe in petjem začela dvigati v stolp, a še večje veselje je zavladovalo med ljudstvom, ko sta se iz stolpa tudi oglasila. Težki, krize volni časi so nam dali to slovesnost. Ali pa komu kaj manjka, kar je dal za zvonove, kar je čal v božjo čast? Vsa zasluga za zvonove gre cerkvenima ključarjema sv. Barbare: Bibiču in Cizelnu. Nista se strašila skrbi, potov in besed. Bog jima bo trud za njegovo čast obilo poplačal. Malenkost še sicer manjka denarja za plačilo zvonov, a tudi to še bodo zmogla dobra srca. Do takrat bodo pa zvonovi zvonili: Mali: Še nisem plačan, še nisem plačan; Veliki: Dolg me bo dol vrgel, dolg me bo dol vrgel; Srednji: Vse še bo dobro, vse še bo dobro, vse še bo plačano. Dal Bog, da bi se to hitro zgodilo. Vsem pa, ki so k tem slovesnostim v naši fari kakor koli pripomogli, bodi Bog tisočeri plačnik!

Pri neredni stolici,

napihnjenosti črevesja zaradi zagatenja, odvajana naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zaostanke prebave, nakupičene v črevesju. — V zdravniški praksi se uporablja

FRANZ-JOSEFOVA

naravna grenčica s popolnim uspehom pri možkih, ženah in takisto pri otrocih.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Peter Rešetar rešetari.

Lani in letos. Lani sem napisal za 5. maj, da nam ta dan dokazuje, kako iz malega raste veliko. Malo jih je glasovalo, pa je bilo veliko glasov. Letos lahko napišem za peti maj, da nam dokazuje, kako iz velikega postane malo. Dokaz zopet na istem Jevtiču.

Krtova politika. Nekateri jugoslovanski politikastri, ki jih je pa žal rodila slovenska mati, so začeli posebno krtovo politiko. Ne upajo na dan, rijejo skrivno pod zemljo, toda kaj več kot navadne krtine pa kljub vsemu ne morejo napraviti.

Politična prosveta. Nekatera društva v Sloveniji so izjavila, da je prosvetno delo Prosvetne zveze politično. Ali ni mar pred vsem to politika, ako ta društva razpravljajo o tem, kaktera društva delujejo politično? Kaj se vtipkajo v politiko? Ali je to v smislu njihovih pravil?

Pucelj duhovni vodja JNS. Tako sem slišal te dni nekega praviti, da je danes Pucelj pravzaprav smerodajatelj JNS v Sloveniji. Sedaj pa se je oglašil iz Vrnjačke banje. Bom šel pogledat, če je doli napravil podružnico svoje mesarije, ali ima doli kake druge opravke. Morda je zato doli, da bo potem dal v liste, da se da v Srbiji tudi lepo živeti.

Seznam podkupljenih. V Avstriji je velik škandal napravila družba Feniks. Dobili so seznam vseh podkupljenih in bi ga radi izdali. Sedaj so sklenili, da bodo raje objavili seznam tistih, ki niso bili podkupljeni, ker je teh manj in bo knjiga manjša.

Zakaj še ne bo konca vojne v Abesiniji. Te dni je izšlo vojaško poročilo generala Badoglio, da še ne more biti konca vojne, ker imajo Italijani vedno dovolj municije, čeprav je ne dovažajo iz Italije. Posebna mednarodna komisija je zadevo preiskala in dognala, da vse bombe in granate, ki jih Italijani izstrelijo na Abesince, katere pa se ne razlete, prodajo Abesinci Italijanom za polovično ceno nazaj. Ta trgovina baje tako cvete, da je moral sedaj abesinski cesar zagroziti s smrtno obsodbo proti vsakemu, katerega bodo pri tej trgovini zalotili.

Göring je postal kontrolor surovine. Listi objavljajo vest, da je Göring v Nemčiji imenovan za kontrolorja surovine, ki se uvažajo v Nemčijo.

Same odpovedi. Bivši nemški cesar Viljem II. se je odpovedal prestolu. Pucelj Janez se je odpovedal ministrskemu stolu. Kaj bo, kaj bo!

Svoboda tiska. Nekateri listi, ki so svoj čas uživali vso svobodo, ko so mene štucali, da sem komaj imel rešetko, ne pa rešeto, kakor se spodobilo za moj veliki obrat, se pritožujejo, da ne vživajo nobene svobode tiska. Jaz jim povem, da sem lani prejel en recept, ki bi letos veljal za nje: Imate svobodo tiskati vse črke od a do ž, samo znati jih morate pravilno postaviti.

Ali si že obnovil naročnino?

Tevž je bil vedno bolj prepričan, da je za nesrečo rojen in da vse življenje ne bo drugače. Mojstru Kristofu je kratko odgovoril, da mu je dobro, da pa ima toliko dela, da ne utegne pisati. O svojih bridkostih in srčnih težavah ni črnil besedice.

Nezadovoljnost s samim seboj in sitnosti z graščakom so ga slednjič nagnale, da je z oktobrom odpovedal službo. Ni še vedel, kam pojde potem; dejal pa si je, da bo že našel kje kaj — če drugod ne, jo bo odrinil kam na jug; vsaj o domačem kraju ne bo več kaj čul.

Konec avgusta je dobil zopet pismo od krojača. Pisal je:

Ljubi Tevž, bik zabikjeni!

Na Malo Gospojnico pridem v Maribor in bom okoli enajstih pri »Grozdu«. Pridi gotovo tja, ker moram s Teboj govoriti. Če ne prideš, pošljem vse mariborske policaje pote. Torej glej, da se mi ne spustiš v smuk, ker Te bom tako dolgo lovil, da Te ulovim! Medtem ostanem Tvoj zvesti stric Kristof.

Kaj hoče norčavi čudak? Gotovo ga pride v svate vabit. — Ne, ne pojde v Maribor. Toda če ne pojde, jo primaha in prirobanti mojster sem na graščino in ga spravi v še hujšo zadrego. Morda je tudi prav,

če ga sreča; bo vsaj izvedel, kako je in kaj, in se bo znal za bodoče ravnati. — Tako se je odločil, da pojde na Malo Gospojnico v Maribor.

Na vse zgodaj je bil tisti dan pri frančiškanih v cerkvi in je pri štirih mašah opravil svojo pobožnost. Zelo pa se je moral otepati posvetnih misli, in čim bliže je bila enajsta, tem bolj je postal nemiren. Še preden je minula velika maša, je odšel h »Grozdu« in poprašal po krojaču. Gospodar mu je koj pokazal gor in mu odprl vrata v eno od sob v prvem nadstropju. Tu je sedel Kristof, na mizi pred njim je stal liter vina in krožnik svinjine. Ko je zagledal Tevža, je skočil s stola, ga objel in zavpil:

»Kristof nebeški! Ali si, Teyž, ali nisi? Skoraj bi te ne bil spoznal. Od kdaj pa se ne briješ? Tako možki brkat si! Tak si mi po volji!«

Tevž se je otresel krojača in mu hladno ponudil roko.

»Bog te živi, Tevž!« je bil mojster še ves iz sebe od veselja, »Bog te živi! Tako sem te vesel! Že sem mislil, da te ne bo. Tedaj bi ti bil na vrh frančiškanske cerkve zlezal. Sedi, jej, pij — pij, Tevž, da se ti jezik razveže!«

Trčila sta, Tevž si je tudi nekoliko odrezal, govoril pa ni mnogo.

(Dalje sledi)

italijanske roke, bo pustil proglasiti Mussolini italijan, kralja Viktor Emanuela za abesinskega cesarja.

Italijansko letalsko oporišče ob Tana jezeru.

Na polotoku Gorgori na Tanskem jezeru so Italijani uredili začasno pristanišče za hidroplane ali vodna letala in sta tam že pristala dva hidroplana, ki so ju poslali iz Asmare. Sedaj grade z vso naglico tudi stalno pristanišče, poleg pa tudi letališče za navadna letala. Na kraju, kjer se jezero izteka v Modri Nil, ki je tam širok 200 m, so si Italijani zgradili močne utrdbe, v katerih je že večja italijanska posadka.